

15) ΜΕΡΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΗΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. φύλ. 514-515

Τιμή Φύλλου Δρχ. 2

Ἔτος ΚΒ΄.

Τηλ. 628.280

1 Ἀπριλίου 1967 (Π.Ο.Η)

Γραφεῖα Κάνιγγος 32— Ἀθῆναι Τ. 147

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΜΕ ΤΟ ΙΕΡΑΤΕΙΟΝ ΠΡΟΠΟΡΕΥΕΤΑΙ ΤΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΝ

ΕΜΠΡΟΣ! ΕΦ' ΟΣΟΝ ΑΚΟΜΗ ΕΙΝΑΙ ΕΝΩΡΙΣ

Μόνοι μας αγωνιζόμεθα από τοῦ 1924. Ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀντικανονικῆς εἰσαγωγῆς τοῦ νέου ἡμερολογίου διεμαρτυρήθημεν καὶ ἔκτοτε ἀγωνιζόμεθα καὶ ἀγωνιῶμεν.

Μᾶς εἰρωνεύθησαν, μᾶς διεπόμπευσαν, μᾶς κατεδίωξαν, μᾶς ἡρνήθησαν ὅ,τι τὸ Σύνταγμα προσφέρει καὶ εἰς τοὺς «γύφτους» ἀκόμη, τὰς στοιχειώδεις θρησκευτικὰς ἐλευθερίας.

Παρὰ ταῦτα, τεσσαράκοντα τρία ὁλόκληρα ἔτη, ἐξακολουθοῦμεν νὰ ὑπάρχωμεν πρὸς ἀφατον λύπην ὅσων πιστεύουν, ὅτι ὁ αἰὼν μας δὲν ἀνέχεται... παλαιοημερολογητισμοὺς!

Καὶ πράγματι δὲν ἀνέχεται παλαιοημερολογητισμοὺς!

Ἄλλ' ἀκριβῶς ἐδῶ εὐρίσκεται ἡ σκόπιμος ἢ ἡ ἀφελὴς παρεξήγησις, ἡ ὁποία, ἐπὶ τόσα ἔτη, ἔχει περιβάλλει ἓνα γενναιότατον κίνημα ἐκκλησιαστικῆς ἀντιστάσεως καὶ τοὺς ὑπερόχους φορεῖς του, μὲ τὸ νέφος τῆς φαιδρότητος καὶ θυμηδίας, διὰ νὰ καταδικασθῇ τοῦτο εἰς ἀπομόνωσιν καὶ νὰ αὐτοεκμηδενισθῇ.

Καὶ ἐν μέρει τὸ ἐπέτυχον οἱ ἀντίπαλοι!

—Βρέ, ἀδελφέ, ὁ χρόνος ἐορτασμοῦ δὲν ἔχει σημασίαν. Ἀφήσατέ τα αὐτὰ τώρα. Ἄλ-

Ὁ παλαίμαχος τῆς Ὁρθοδοξίας π. Μᾶρκος Χανιώτης ὁμιλῶν συναρπάζει τὰ πλήθη καταχειροκροτούμενος.

15) ΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. φύλ. 514-515

Ἔτος ΚΒ΄.

1 Ἀπριλίου 1967 (Π.Ο.Η)

Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 2

Τηλ. 628.280

Γραφεῖα Κάνιγγος 32— Ἀθήναι Τ. 147

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΜΕ ΤΟ ΙΕΡΑΤΕΙΟΝ ΠΡΟΠΟΡΕΥΕΤΑΙ ΤΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΝ

ΕΜΠΡΟΣ! ΕΦ' ΟΣΟΝ ΑΚΟΜΗ ΕΙΝΑΙ ΕΝΩΡΙΣ

Μόνοι μας αγωνιζόμεθα ἀπὸ τοῦ 1924. Ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀντικανονικῆς εἰσαγωγῆς τοῦ νέου ἡμερολογίου διεμαρτυρήθημεν καὶ ἔκτοτε ἀγωνιζόμεθα καὶ ἀγωνιῶμεν.

Μᾶς εἰρωνεύθησαν, μᾶς διεπόμευσαν, μᾶς κατεδίωξαν, μᾶς ἡγήθησαν ὅ,τι τὸ Σύνταγμα προσφέρει καὶ εἰς τοὺς «γύφτους» ἀκόμη, τὰς στοιχειώδεις θρησκευτικὰς ἐλευθερίας.

Παρὰ ταῦτα, τεσσαράκοντα τρία ὁλόκληρα ἔτη, ἐξακολουθοῦμεν νὰ ὑπάρχωμεν πρὸς ἄφατον λύπην ὅσων πιστεύουν, ὅτι ὁ αἰὼν μας δὲν ἀνέχεται... παλαιοημερολογητισμούς!

Καὶ πράγματι δὲν ἀνέχεται παλαιοημερολογητισμούς!

Ἄλλ' ἀκριβῶς ἐδῶ εὐρίσκεται ἡ σκόπιμος ἢ ἡ ἀφελὴς παρεξήγησις, ἡ ὁποία, ἐπὶ τόσα ἔτη, ἔχει περιβάλλει ἓνα γενναιότατον κίνημα ἐκκλησιαστικῆς ἀντιστάσεως καὶ τοὺς ὑπερόχους φορεῖς του, μὲ τὸ νέφος τῆς φαιδρότητος καὶ θυμηδίας, διὰ νὰ καταδικασθῇ τοῦτο εἰς ἀπομόνωσιν καὶ νὰ αὐτοεκμηδενισθῇ.

Καὶ ἐν μέρει τὸ ἐπέτυχον οἱ ἀντίπαλοι!

—Βρέ, ἀδελφέ, ὁ χρόνος ἐορτασμοῦ δὲν ἔχει σημασίαν. Ἀφήσατέ τα αὐτὰ τώρα. Ἀλ-

Ὁ παλαίμαχος τῆς Ὁρθοδοξίας π. Μάρκος Χανιώτης ὁμιλῶν συναρπάζει τὰ πλήθη καταχειροκροτούμενος.

λοῦ εὐρίσκεται ἡ οὐσία καὶ τὸ πρόβλημα!

Καὶ ἄλλοι μὲν συνεκλονίζοντο ἀπὸ σαρωδώνειον γέλωτα, ἄλλοι ἐκίνουν ἐξ οἴκου τὰς κεφαλὰς των καὶ ὅλοι ἀπεμακρύνοντο ὡς ἀπὸ λεπρῶν καὶ ἡλιθίων.

* *

Ἔτος σωτήριο 1967. Μεταξὺ ὅλων τῶν ἄλλων συγκλονιστικῶν προβλημάτων τῆς ἐποχῆς ἡμῶν πρωτεύουσαν θέσιν κατέλαβε ἡ ἀπόπειρα τῆς Ἑνώσεως Ἀνατολικῆς καὶ Λατινικῆς Ἐκκλησίας. Ἄνδρες σοφοὶ τοῦ αἰῶνος ἡμῶν, ἱκανοὶ εἰς τὴν ἐρμηνείαν τῶν κοινωνικῶν φαινομένων, ἀποφαίνονται, ὅτι ὑπὸ τὴν ἀπόπειραν αὐτήν, τὴν ἐξωραϊσθεῖσαν μὲ τὸν συγκινητικὸν χαρακτηρισμὸν «ἐνωσις», ὑποκρύπτεται ἀπαίσιον σχέδιον σατανικῆς συνωμοσίας πρὸς ὑποδούλωσιν τῆς Ὁρθοδόξου

Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸν παπισμὸν καὶ τὴν, ἐν συνεχείᾳ, ἐκμηδένισιν καὶ ἐξαφάνισιν τῆς Ὁρθοδοξίας!

Ἐνοχλεῖ ἡ Ὁρθοδοξία, διότι αὐτὴ ὡς ἡ μόνη ἔκφρασις τῆς σωζούσης Χάριτος, δι' ἧς ἡ ψυχὴ ἐξαγνίζεται ἀπὸ τὸν ῥύπον τῆς ἁμαρτίας καὶ ἀνυψοῦται ἀσφαλῶς πρὸς τὸ θεσπέσιον ὕψος τῆς Τριαδικῆς Θεότητος, ἐμποδίζει τὸ ἔργον τοῦ Σατανᾶ. Οὗτος ὑπὸ μορφὴν ὀφρεως «ἐξέχεε τὸν ἰὸν» τῆς ἁμαρτίας «ἀκοαῖς ταῖς τῆς Εὐας ποτὲ» καὶ ἀπεμάκρυνε τοὺς πρωτοπλάστους ἀπὸ τὸν Παράδεισον. Τὸν Παράδεισον ὅμως αὐτὸν ἤνοιξε ἡ Σταυρικὴ θυσία τοῦ Λυτρωτοῦ καὶ ἔκτοτε ἡ ψυχὴ, διὰ τῆς μετανοίας, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν ὁρῶν μιᾶς καινῆς ζωῆς, μορφουμένης ὑπὸ τῆς Ὁρθοδοξίας, δύναται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς αὐτόν. Πῶς λοιπὸν ὁ Σατανᾶς νὰ μὴ ἐπιδιώξῃ τὴν ἐξαφά-

Ὁ κ. Σταῦρος Καραμῆτσος Θεολόγος ὁμιλεῖ. Διακρίνονται ἐπὶ τῆς ἐξέδρας τὰ διάφορα πανῶ καὶ αἱ σημαίαι.

νισιν τῆς Ὁρθοδοξίας, ἥτις καταστρέφει τελείως τὴν πανουργίαν του καὶ ἐκμηδενίζει τὴν ἰσχὺν του;

Ἐνοχλεῖ ἡ Ὁρθοδοξία! Βεβαίως ἐνοχλεῖ, διότι προσανατολίζει τὸν ἄνθρωπον πρὸς τοὺς ὀρίζοντας τοῦ οὐρανοῦ, ὅπου τὸ μυστήριον καὶ ὁ μυστικισμὸς δὲν εἶναι σκοτεινὸν ἄγνωστον, τὸ παρεμποδίζον τὴν αἰθριότητα τῆς ἐρεύνης, ἀλλ' ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον· ἡ φωτεινὴ ἀποκάλυψις τοῦ Παραδείσου, τὴν ὁποίαν ἀπογεύται ὁ ἄνθρωπος οὐχὶ ὡς γνῶσιν ἢ κατ' αἴσθησιν ἐμπειρίαν, ἀλλ' ὡς θεωρίαν καὶ ἐνόρασιν, ὡς πνευματικὴν τροφήν καὶ ἀπόλαυσιν. Ἐνοχλεῖ ἡ Ὁρθοδοξία, διότι ἀντιστρατεύεται πρὸς τὴν σάρκα καὶ τὴν ὕλην, πρὸς τὴν δουλείαν τοῦ σχήματος καὶ τῆς στατικότητος, πρὸς τὸν δαίμονα τῆς μηχανῆς καὶ τὴν δυσωδίαν τοῦ πάθους.

Ἐνοχλεῖ ἡ Ὁρθοδοξία, διότι διὰ τοῦ μυστικιστικοῦ τῆς βάθους καὶ τῆς ἐλληνίδος φωνῆς οὐ μόνον διηρμήνευσε μοναδικῶς καὶ ἀλανθάστως τὸ μέγιστον θαῦμα τῆς ἐνανθρωπήσεως, τοῦ Λόγου, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἡ παπικὴ ὀφρὺς σατανοπλήκτως καὶ ἀνθρωπαρέσκως ἐπεδίωξε τὴν ἀπομυστηκοποίησιν τοῦ οὐρανίου καὶ τὴν ἐκκοσμίκευσιν τῆς Ἐκκλησίας, μόνον ἡ Ὁρθοδοξία παρέμεινε πιστὴ πλησίον τοῦ Λόγου, ὡς ταπεινὴ τοῦτου θεραπείας ἀποσκορακίζουσα τὰς παπικὰς πλάνας καὶ τὰς καινοφανεῖς θεωρίας.

Ἐνοχλεῖ ἡ Ὁρθοδοξία, διότι αὕτη διησφάλισε εἰς τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος τὴν ἱστορικὴν του ἐπιβίωσιν, ὥστε τοῦτο νὰ μὴ διαλυθῇ οὔτε ἀπὸ τὸν βαρβαρισμὸν τῆς Ὀθωμανίδος ὀδαλίσκης, οὔτε ἀπὸ τὴν δολίαν ὑποκρισίαν τῆς Δαλιδᾶς τῆς Δύσεως.

Ὁμιλεῖ ὁ φλογερὸς ζηλωτὴς Ἱεροκῆρυξ τῆς Μητροπόλεως Ἀρχιμ. Αὐγουστῖνος Καντιώτης, ὅστις ἐνθουσιωδῶς καταχειροκροτεῖται.

Ἐνοχλεῖ ἡ Ὁρθοδοξία καὶ πρέπει νὰ ἐξαφανισθῇ. Σήμερον τὰ πάντα μεταβάλλονται εἰς οἰκονομικά διαφέροντα καὶ ἐμπορικὰς συναλλαγὰς· ἐν ὀνόματι λοιπὸν τῶν ἐπιγείων τούτων ἀγαθῶν αἱ ἰδέαι θὰ πρέπει νὰ ἐγκαταλειφθοῦν, διὰ νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ χρησιμοποίησις τῶν ἀνθρώπων ὡς ὕλικῶν ὀρίων οἰκονομικῶν ζωνῶν ἐπιρροῆς καὶ ἡ μετατροπὴ τούτων εἰς ἀσυνειδήτους συρφετούς, ὑπενθυμίζοντας στρατόπεδα ἀθλίων αἰχμαλώτων. Καὶ ἡ παπικὴ ὁφρὺς, ἡ μηδὲν ἕτερον ὀνειρευομένη ἐκτὸς τοῦ σκήπτρου τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας, προσφέρεται εἰς τὸν ἀπαισίον αὐτὸν εὐνουχισμόν τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ Ὁρθοδοξία μὲ τὸν ὑψηλὸν ἀνθρωποκεντρισμόν της, δὲν ἀνέχεται μίαν τοιαύτην κατὰ τοῦ ἀνθρώπου προδοσίαν, πρέπει νὰ ἐξαθανισθῇ.

Δὲν ἀνέχεται ἡ ἐποχὴ μας παλαιομερολογητισμούς! Ἀποτελοῦν ὅμως αἱ σκέψεις αὐταὶ παλαιομερολογητισμόν;

Ὅλοι σήμερον ὅσοι κρούουν τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου κατὰ τοῦ παπισμοῦ δὲν εἶναι παλαιομερολογίται.

Διαφέρουν ἀπὸ τοὺς παλαιομερολογίτας, ὄχι μόνον κατὰ τὸν χρόνον ἐορτασμοῦ, ἀλλὰ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀνακαλύψεως τῆς ἀπαισίας συνωμοσίας.

Οἱ Παλαιομερολογίται πολὺ ἐνωρίτερον, ἀπὸ τοῦ 1924, διησάνθησαν τὸν κίνδυνον, τὸν ὁποῖον σήμερον μετὰ τοσαύτης ἀπογνώσεως καταγγέλουν εὐσεβεῖς τῆς ἐποχῆς μας ἄνδρες.

Καὶ τοῦτο ἀσφαλῶς ἀποτελεῖ δικαίωσιν τοῦ ἀγῶνος των.

Ὁ ἀγὼν των δὲν ἦτο ὁ ἄγονος καὶ στεῖ-

Πρὸ τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Χρυσοστόμου Σμύρνης ἡ Ἱερὰ ἡμῶν Σύνοδος ψάλλει τρισάγιον ὑπὲρ τῶν ἡρωικῶν πεσόντων ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος.

ρος παλαιοημερολογητισμός, ἀλλὰ ἡ ἐνσυνείδητος ἄμυνα ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας.

* * *

Δὲν γνωρίζομεν πόσον ἀπέχομεν ἀπὸ τὸ χεῖλος τῆς καταστροφῆς. Ἡ Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας ἄς ἐπενθυμίζῃ εἰς ὅλους τὰς εὐθύνας τῶν ἐναντι τῆς Ὁρθοδοξίας, πρὶν εἰσέτι τὰ ἐρείπια καὶ οἱ καπνοὶ καταστήσουν περιττὴν πᾶσαν σκέψιν ἀντιστάσεως.

Ἄπαντα τὰ συντηρητικὰ στοιχεῖα τῆς Ἑλλάδος τὰ πιστεύοντα εἰλικρινῶς εἰς τὸ μεγαλεῖον τῆς Ὁρθοδοξίας, ἄς συγκροτήσουν τὴν ἱερὰν παράταξιν πρὸς ἄμυναν τῆς Ὁρθοδοξίας, ἄς μετουσιώσουν τὰς ἀνησυχίας τῶν καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν τῶν εἰς συγκεκριμένην δρᾶσιν.

Ὅλα τὰ ἄλλα συνιστοῦν πενιχρὰν ἀνευ-

ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥ κ. ΠΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Μετὰ τὴν θριαμβευτικὴν πανήγυριν τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας εἰς τὸ «ΑΚΡΟΠΟΛ» ἡ Ἱερὰ ἡμῶν Σύνοδος συνοδευμένη ὑπὸ τῶν κ.κ. Σταύρου Καραμήτσου Θεολόγου καὶ Νικήτα Ἀναγνωστοπούλου Νομικοῦ Συμβούλου, ἐπεσκέφθη τὸν Ἀρχηγὸν τῆς ΕΡΕ καὶ συνωμίλησε μετ' αὐτοῦ καὶ τῶν στελεχῶν τοῦ ἐπὶ θεμάτων τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος, ἐπιδώσασα καὶ τὸ ψήφισμα τῆς Κυριακῆς.

Ὁ κ. Ἀρχηγὸς ἐπέδειξεν τὴν δέουσαν κατανόησιν.

θυνολογίαν καὶ πομφόλυγας ἀνευ βαρύτητος.

Ἐμπρός! ἐφ' ὅσον ἀκόμη εἶναι ἐνωρίς!

Ὁ κ. Ἀποστολάκος ἐν μέσῳ τῶν διακρινομένων πρώην ὑπουργῶν καὶ βουλευτῶν κ.κ. Μανιαδάκη, Τομαρά κ.λ.π., διὰ τῆς πυγμῆς τοῦ ἐνθαρρύνει τοὺς ἀγωνιστὰς τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Σεβασμιώτατοι ἅγιοι ἀδελφοί, Τίμιον πρεσβυτέριον, Ἀξιότιμοι Κυρίες καὶ Κύριοι,

Χάος καὶ ἄβυσσος ἐπεκράτουν πρὶν ὁ Θεὸς θεμελιώσῃ τὸ ἐξαισιον Σύμπαν. Χάος καὶ ἄβυσσος πλάνης καὶ δεισιδαιμονιῶν ἐκυριάρχει μετὰ τὴν πτώσιν τῶν πρωτοπλάστων. Καὶ τὸ δεύτερον αὐτὸ χάος καὶ ἡ δεύτερα αὐτὴ ἄβυσσος κατέθλιβον καὶ κατετυράννουν τὴν ἀνθρωπίνην ψυχὴν, εἰς τὸ τέλος δὲ παρέσυρον αὐτὴν εἰς τὴν φοβερὰν κόλασιν, διότι ἀκριβῶς δὲν ὑπῆρχεν ὁδηγητικὸν Φῶς, δὲν ὑπῆρχον ὕψηλὰ καὶ θεσπέσια ἰδανικὰ νὰ ρυθμίζουν τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ ἄνθρωπος «ἐν τιμῇ ὦν οὐ συνήκε», ὡς πλασθεὶς κατ' εἰκόνα Θεοῦ, ἀλλὰ κατέπεσεν εἰς τὸν βρωμερὸν καὶ ἀπαίσιον βοῦρκον τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς παντοειδοῦς κακίας.

Αὐτὸ τὸ χάος καὶ τὴν ἄβυσσον, τὰ χειρότερα τοῦ μηδενὸς καὶ τῆς ἀνυπαρξίας, διαλύει ἡ πάντα νοῦν ὑπερέχουσα Σοφία τοῦ Θεοῦ, διὰ τῆς συστάσεως ἑνὸς ἐτέρου Σύμπαντος, ὡραιότερου καὶ σταθεροτέρου τοῦ ὕλικου, τοῦ Σύμπαντος τῆς Ὁρθοδοξίας.

Εἰς τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον ἀναφέρεται: «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, διὰ τῆς συνεργείας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συμπαρίσταται τῷ Πατρὶ κατὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ ὕλικου Σύμπαντος, προβάλλει δέ, ὡς προαιώνιος καὶ ἐνυπέρστατος Σοφία τοῦ Πατρὸς, τὴν Ὁρθοδοξίαν, διδάσκων ὁ ἴδιος, κατ' ἀρχὴν φωτίζων, μετὰ ταῦτα καὶ καθοδηγῶν, μετὰ τοῦ Παρακλήτου Πνεύματος καὶ τοῦ Πατρὸς, τοὺς Ἀποστόλους καὶ τοὺς πατέρας τῆς Ἐκκλησίας, ἀναδειχθέντας ὄντως «πᾶγχρυσά στόματα τοῦ Λόγου».

Σύμπαν λοιπὸν πνευματικὸν καὶ σύστημα ἀπειροτέλειον ἡ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ἐξετόπισε τὸ χάος καὶ τὴν ἄβυσσον καὶ κατηύγασε—ὡς παμφαῆς καὶ ἄδυτος Ἦλιος τὰ σκότη τῆς πλάνης καὶ τῆς δεισιδαιμονίας. Πλὴν τὸ ἔργον αὐτὸ τοῦ Φωτός, τὸ κατευθύνον πλεον ἄσφαλως τὸν ἄνθρωπον οὐ μόνον πρὸς τὸν κόσμον τῶν ὕψηλων ἀξιών τοῦ χριστιανικοῦ ἀνθρωπισμοῦ, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν ἐπουράνιον Βασιλείαν, τὸν ἄφθαρτον καὶ αἰώνιον παράδεισον, ἐπέπρωτο μετὰ μανίας νὰ καταπολεμήσῃ ὁ Διάβολος. Οὕτω δὲν μεταβάλλεται εἰς ἕναν ὄφιν, ἔρποντα εἰς τὰς συστάδας τοῦ Παραδείσου καὶ ἀνσφριχόμενον ἐπὶ τοῦ δένδρου τῆς γνώσεως τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ, ἀλλ' ἐξαπολύει χιλιάδας ἰοβόλων ὄφρων μέσα εἰς τὸν δεύτερον Παράδεισον τοῦ θεσπεσίου Σύμπαντος τῆς Ὁρθοδοξίας, τὴν ἐπὶ γῆς στρατευομένην Ὁρθόδοξον τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν. Καὶ οἱ ὄφεις αὐτοὶ ὑπῆρξαν οἱ κατὰ καιροὺς αἰρετικοί.

Ἐναντίον αὐτῶν κινεῖται καὶ μάχονται οἱ θεηγόροι ὀπλίται τῆς παρατάξεως Κυρίου, οἱ

πατέρες τῆς Ἐκκλησίας καὶ νικοῦν τὴν λαμπρότεραν νίκην, τὴν νίκην τῆς ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ κατὰ τῆς πλάνης καὶ τῶν αἱρέσεων. Αὕτῃ ἡ νίκη συνιστᾷ τὸν θρίαμβον τῆς Ὁρθοδοξίας, καὶ αὐτὸν τὸν θρίαμβον ἐκλήθημεν σήμερον νὰ πανηγυρίσωμεν.

Ἡ πανηγυρίς αὕτῃ ἐπιδιώκει ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν ἔξαρσιν καὶ τὸν τονισμόν τῆς σπουδαιότητος καὶ σημασίας τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀφ' ἐτέρου δὲ τὸν ἀγωνιστικὸν ἡμῶν ἀναβαπτισμόν πρὸς συνέχισιν τῆς μάχης ἐκείνης, ἥτις ἀποτελεῖ συνέχειαν τῆς αἰωνίου πάλης μεταξύ τοῦ φωτός καὶ τοῦ σκότους, καὶ τῆς ὁποίας μορφήν ἀποτελεῖ καὶ ὁ ἱερὸς ἡμῶν ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας ἀγών.

Καὶ ἐπὶ μὲν τῆς σημασίας τῆς Ὁρθοδοξίας θὰ ὁμιλήσωσιν ῥήτορες δεδοκιμασμένης ἱκανότητος καὶ ἀποδεδειγμένου ζήλου, ὥστε νὰ παρέλκῃ ἡ ἐκ μέρους μου ἀνάπτυξις θέματος ἀναπτυχθησομένου. Ἐπὶ τοῦ ἀγωνιστικοῦ μόνον ἀναβαπτισμοῦ ἐπιθυμῶ πατρικῶς νὰ σημειώσω τὰ ἑξῆς: στοιχειώδης λογικῆς σκέψης καθιστᾷ αὐτοφανῆ καὶ αὐταπόδεικτον τὴν πρότασιν, καθ' ἣν ὁ πλέων εἰς τὴν θάλασσαν χωρὶς ἀσφαλὲς ποντοπόρον μέσον ἢ καὶ ἀποτολμῶν νὰ ριφθῇ εἰς αὐτὴν θὰ καταποντισθῇ. Καὶ τὸ μόνον ἀσφαλὲς ποντοπόρον μέσον εἶναι ἡ θεότευκτος κιβωτός τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Τοῦτο ἔχοντες ὑπ' ὄψιν διακηρύσσομεν, ὡς ὁ Ἅγιος Ἐπίσκοπος τῆς Καρχηδόνης Κυπριανός, ὅτι «ἐκτὸς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας οὐδεμία σωτηρία».

Κατὰ τῆς Κιβωτοῦ αὐτῆς κινεῖται, μετὰ μανίας, φοβεροὶ δράκοντες. Καὶ οἱ δράκοντες αὐτοί, ὀρώντες ὑπὸ τὸ πρόσχημα πολιτιστικῶν, δῆθεν, ἐπιδιώξεων, ἢ καὶ χριστιανικῶν, δῆθεν, τοιούτων, ἐπιδιώκουν νὰ θέσουν ἐπὶ τοῦ Πηδαλίου τῆς Θεοδρόμου Ὀλκάδος, τῆς Ὁρθοδόξου δηλονότι Ἐκκλησίας, κεφαλὰς κενὰς μὲν ἐξ ἐπόψεως θείων καὶ ὕψηλων νοημάτων, σκεπτομένης δὲ ὑπὸ πλατυγύρου σκιαθίου καὶ καισαροπατικῆς τιάρως.

Καὶ ἡ συνωμοσία αὕτῃ ἐπισημανθεῖσα ἐπ' ἐσχάτων διήγειρε τὴν ἐπαινετὴν ἀντίδρασιν τῶν εὐφρονούντων.

Αὐτὴν δὲ ὡς ἀκριβῶς τὴν συνωμοσίαν διαισθανθέντες ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ 1924 ἀγωνιζόμεθα ἀνενδότης ἀπὸ τότε ἐναντίον πάσης διεισδύσεως τοῦ Παπισμοῦ, ὡς καὶ παντός ξενισμοῦ, ἐν τῇ Ὁρθοδόξῃ Ἐκκλησίᾳ. Καὶ ἐκφράζομεν τὴν πικρίαν διότι ἐχλευάσθημεν, ἐδιώχθημεν, ἀπεμονώθημεν κοινωνικῶς ὡς λεπροὶ καὶ ἀκάθαρτοι, ἐνῶ εἴμεθα εὐσταλεῖς εὐζωνοί, οἵτινες ἀγωνιζόμεθα ἀπὸ τὰς κ'ρυφογραμμάς, πρὶν εἰσέτι ἀφυπνισθῶσιν οἱ ἐν ταῖς πόλεσιν καὶ τοῖς ἀγροῖς.

Ἄλλ' ἔστω. Καὶ τώρα!

Συνέχεια εἰς τὴν 14 σελίδα

Ο ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ

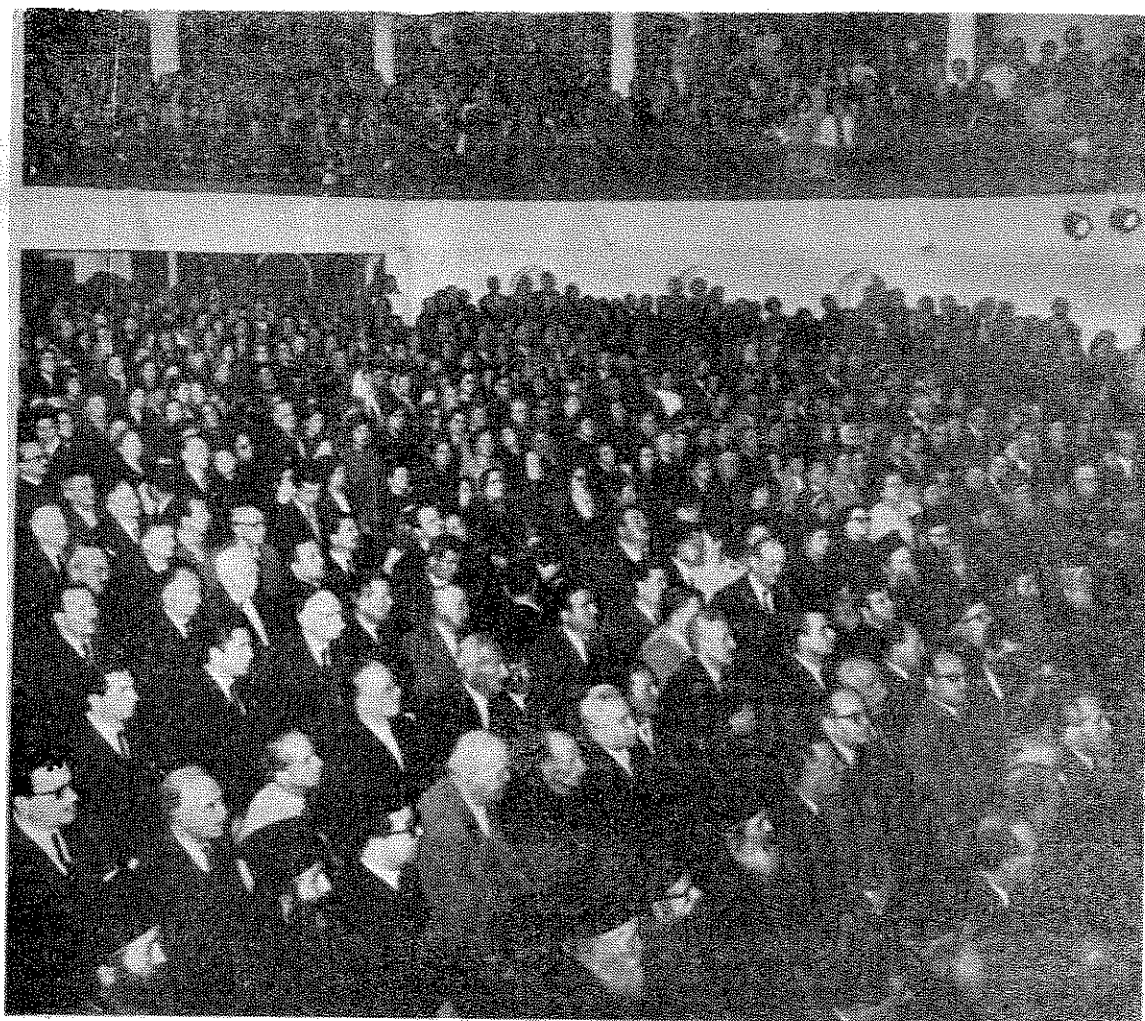
Ὑπάρχουν στιγμαὶ εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον, αἱ ὁποῖαι πραγματικῶς καταξιοῦν τὴν ζωὴν καὶ παρουσιάζουν ἐντυπωσιακῶς τὸ βαθύτερον νόημά της, ὥστε νὰ ἀναφωνῇ τις ἐνθουσιωδῶς μετὰ τοῦ ἀρχαίου σοφοῦ: «ὡς χαρίεν ἄνθρωπος, ὅταν ἄνθρωπος ᾖ».

Ὑπάρχουν στιγμαὶ εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον, καθ' ἃς, ὁ ἄνθρωπος ἐν τῇ ἐξάρσει καὶ τῇ ἐκφράσει ὑψίστων ἰδανικῶν διατελῶν αἰρεται ὑπεράνω τῆς ὕλης, τῆς χαμαιζηλίας, τῆς φθορᾶς, ὑψούμενος μεταρσίως πρὸς τὸν

κόσμον τῶν ἀληθινῶν ἀξιῶν καὶ «μετέχων τοῦ θεοῦ» κατὰ Πλάτωνα.

Μία τοιαύτη στιγμή, μία τοιαύτη ὥρα, μία τοιαύτη ἐξαίλωσις, ἑξαρσις, ἀνάτασις καὶ μεταρσίωσις, πρὸς τὰς σφαῖρας τοῦ Ὑπεραισθητοῦ ὑπῆρξεν καὶ ἡ ἐφετεινὴ μεγαλοπρεπὴς τελετὴ τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας.

Τὰ συρρεύσαντα κατὰ χιλιάδας πλήθη εἰς τὸ «Ἀκροπόλ» ἀποτελοῦν αὐτόπτας καὶ αὐτηκόους μάρτυρας τῆς ἀληθείας ταύτης ὡς καὶ οἱ ἐπίσημοι, οἵτινες διὰ τῆς παρουσίας των ἐτίμησαν τὴν τελετὴν, οἱ οἱ κ.κ. Ἰ.

Οἱ εὐλαβέστατοι χριστιανοὶ μας τῆς μιᾶς πτέρυγος τοῦ ΑΚΡΟΠΟΛ ἐνθουσιασμένοι ἀκροάζονται τοὺς ὁμιλητάς.

ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

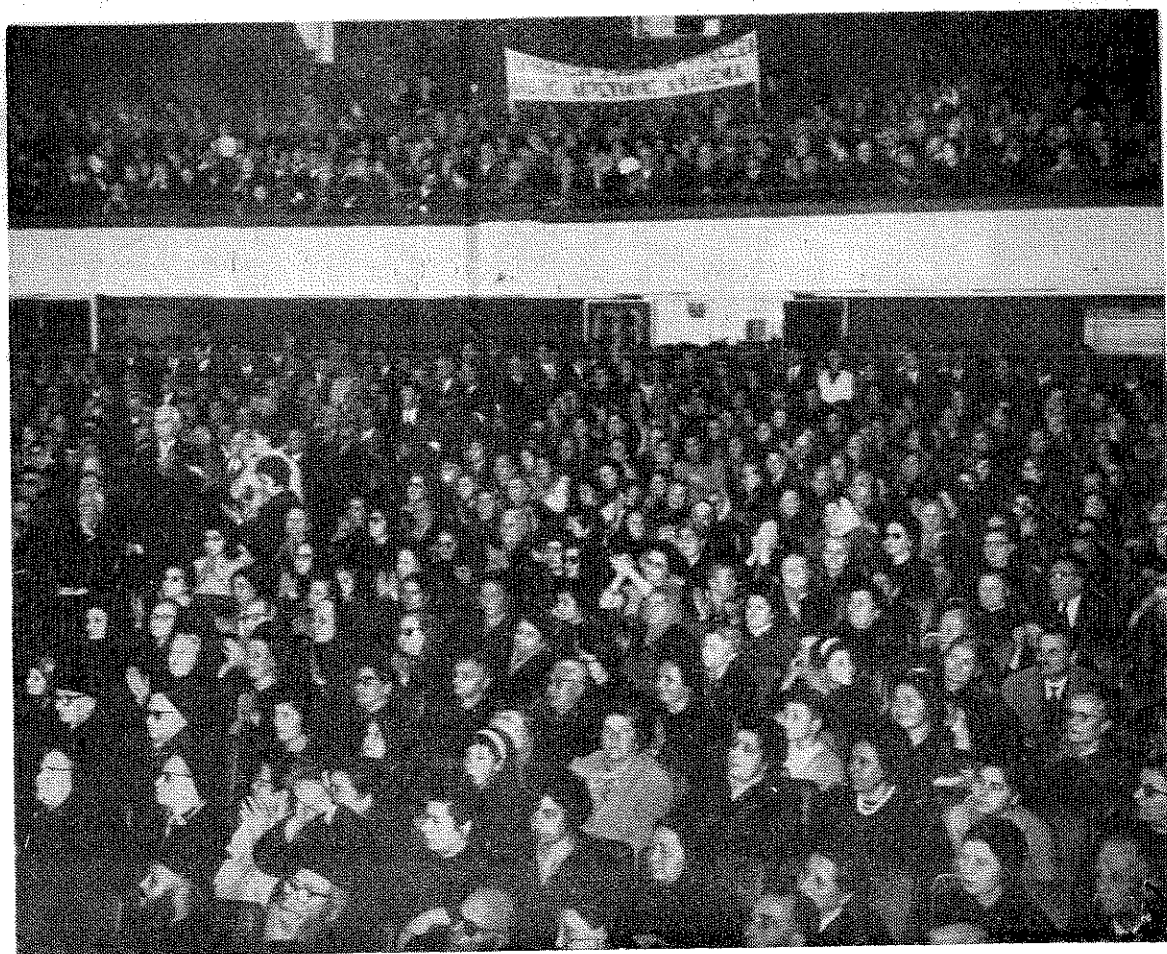
Διαμαντόπουλος, Γ. Βογιατζής, Ε. Καλατζής, Κ. Μανιάδάκης, Χ. Ἀποστολάκος, Δ. Βρανόπουλος, Ε. Τομαρᾶς, Νικόλ. Ἀναγνωστόπουλος, Δ. Λατζούνης, Νικήτ. Ἀναγνωστόπουλος, Ἀ. Κακλαμάνης, Κ. καὶ Β. Παπαρρηγόπουλοι, Μ. Μάρκου, Σ. Παπαδάκης, Χ. Μυριάνης, ὁ ἀντιδήμαρχος Δ. Ρίτσος κ.ά.

Μία καταπληκτικὴ καὶ πρωτοφανὴς κοσμοσυρροή ἤρχισεν νὰ παρατηρῇται ἀπὸ τὰς πρωινὰς ὥρας μὲ ἀποτέλεσμα τὴν 12^{ην} μεσημβρινὴν ἡ αἴθουσα νὰ εἶναι ἀσφυκτικῶς πεπληρωμένη, οὕτως ὥστε νὰ ἐπικρατῇ ἐν αὐτῇ ἄπνοια καὶ ἔλλειψις ὀξυγόνου, ἥτις ἔσχεν ὡς συνέπειαν τὴν λιποθυμίαν πολλῶν

ἐκ τῶν παραυρεθέντων. Εἰς τὰ πρόσωπα ὅλων ἐζωγραφίζετο μία ἰδιάζουσα χάρις καὶ χαρὰ καὶ εἰς ζῆλος ἡφαιστειώδης καὶ πρωτάκουστος.

Τῇ ἀκαμάτῳ καὶ ἄνευ προηγουμένου ἐνθέῳ δραστηριότητι τῆς ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὀρισθείσης ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς ἐκ Κληρικῶν καὶ Λαϊκῶν καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ καθηγητοῦ τῆς Θεολογίας κ. Σταύρου Καραμήτσου τὰ πάντα εἶχον διευθετηθῇ θαυμασίως ἐν τῇ αἰθούσῃ.

Τὰ πανὴ μὲ τὰ ἀναγεγραμμένα ἐπ' αὐτῶν ἐνθουσιαστικὰ συνθήματα, εἶχον καταλλήλως ἀναρτηθῇ, ὡς καὶ τὸ ἱερὸν Λάβαρον τῆς Ὁρ-

Ἡ ἑτέρα πτέρυξ τοῦ ΑΚΡΟΠΟΛ μὲ τοὺς ζηλωτὰς τῆς Ὁρθοδοξίας οἵτινες παρακολουθοῦν τὰς ὁμιλίας.

θοδοξίας. Ἴδου νινὰ ἐκ τῶν συνθημάτων τούτων: Ὁρθοξία ἢ θάνατος. Ἐνώσατε τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος. Πατριάρχα Ἀθηνᾶ γόρα μακρὰ ἀπὸ τὴν Ρώμην. Κάτω τὰ χέρια ἀπὸ τοὺς Παλαιοημερολογίτας κ.ἄ.

Ἡ ἐκφώνησις τῶν συνθημάτων ὑπὸ τοῦ Θεολόγου κ. Καραμήτσου κατέληγε πάντοτε εἰς παρατεταμένα χειροκροτήματα καὶ παραληρήματα ἐνθουσιασμοῦ καὶ πνευματικῆς χαρᾶς.

Ἄλλ' ἰδοὺ κάτι, τὸ ὁποῖον θὰ παραμείνῃ ἱστορικὸν εἰς τὰ χρονικά τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος, ἡ ἀφιξίς τῶν ἡγετῶν τῆς Ὁρθοδοξίας, τοῦ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κ.κ. Αὐξεντίου, τοῦ Σεβασμ. Διαυλείας κ.κ. Ἀκακίου καὶ Σεβασμ. Σαλαμῖνος κ.κ. Γερωντίου, οἵτινες ἐγένοντο δεκτοὶ ἀπὸ τὰ πλήθη μὲ χειροκροτήματα, μὲ κραυγὰς, μὲ συριγμοὺς καὶ ἀσυγκρατῆτως ἐνθουσιῶδεις ἐκδηλώσεις

Ἀποτελεῖ καὶ τοῦτο μίαν τρανὴν καὶ ἀναντίρρητον ἀπόδειξιν τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς ἀφοσιώσεως τοῦ «πιστοῦ τοῦ Κυρίου λαοῦ», πρὸς τοὺς ἀξίους καὶ κατὰ πάντα ἀνεπιλήπτους Ποιμένας Του.

Ἡ ἐναρξίς τῆς τελετῆς ἐγένετο διὰ προσευχῆς. Μετ' αὐτὴν ἐπηκολούθησεν κατάλληλος ὁμιλία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος κ.κ. Αὐξεντίου, ἐπὶ θέματος ἀφορῶντος τὴν Ὁρθοδοξίαν καὶ τὸν ἱερὸν ἡμῶν ἀγῶνα. Ἐν συνεχείᾳ ἐψάλη ὑπὸ τοῦ χοροῦ τῶν Ἱεροψαλτῶν τὸ «Ταχὺ προκατάλαβε» καὶ ἠκολούθησεν ἡ ὁμιλία τοῦ παλαιμάχου ἀγωνιστοῦ τῆς Ὁρθοδοξίας π. Μάρκου Χανιώτη (Μοναχοῦ καὶ Καθηγητοῦ).

Εἰς τὴν ἐμπνευσμένην ταύτην ὁμιλίαν τοῦ ὁ π. Μᾶρκος κατεφέρθη σθεναρῶς κατὰ τῆς ἀκολουθουμένης ὑπὸ τοῦ Προκαθημένου τοῦ Φαναρίου τακτικῆς, τῆς ἐπιδιωκούσης

Κατανυκτικὴ ἡ τελετὴ τοῦ τρισαγίου. Εἰς τὴν μνήμην τῶν παρισταμένων ἔρχονται τὴν στιγμήν αὐτὴν αἱ ἀθάνατοι μορφαὶ τῶν μνημονευθέντων πατέρων ἡμῶν.

τὴν ὑποταγὴν τῆς Ὁρθοδοξίας εἰς τὸν Παπισμὸν καὶ κατὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Γρηγοριανοῦ Ἡμερολογίου ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ λατρείᾳ, τονίσας τὸ κύρος τῶν σεπτῶν παραδόσεων, τῶν διὰ λόγου ἢ δι' ἐπιστολῆς παραδοθεισῶν ἡμῖν ὑπὸ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων καὶ τῶν θεοφόρων Πατέρων. Ἡ χειμαρρῶδης εὐγλωττία τοῦ Ὁσιολογιωτάτου Μοναχοῦ π. Μάρκου ἐσαγῆνευσεν κυριολεκτικῶς τὰ πλήθη, ἅτινα ἀκορέστως ἤκουον τῶν ρημάτων αὐτοῦ, τῶν μεστῶν βαθειῶν ἐννοιῶν καὶ ἀποστολικοῦ ὄντως ζήλου.

Μετὰ τὴν ὁμιλίαν τοῦ π. Μάρκου ἐψάλη τὸ «Ἡ μέρα χαρμόσυνος καὶ εὐφροσύνης ἀνάπλεως» καὶ ἠκολούθησεν ἡ ὁμιλία τοῦ Θεολόγου κ. Σταύρου Καραμήτσου. Περιεκτικὸς, βαθύς, ὅσον καὶ ἐνθουσιαστικὸς ὁ λόγος τοῦ κ. Καραμήτσου συνήρπασεν ἀφαντάστως τοὺς ἀκροατάς, οἵ-

τινες ἠυλόγουν ὀλοκαρδίως τὸν Θεόν, διότι ἠξιώθησαν νὰ εὑρεθοῦν εἰς μίαν τοιαύτην κατανυκτικὴν, ἐπιβλητικὴν καὶ μεγαλειώδη τελετὴν.

Ὁ Θεολόγος κ. Σταῦρος Καραμήτσος ὁμιλῶν ἐνθουσιαστικῶς καὶ μὲ φλογερὰν μαχητικότητα ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς Ὁρθοδοξίας μεταξὺ ἄλλων εἶπε τὰ ἑξῆς: «Ἡ Ὁρθοδοξία δὲν ἔχει ἀνάγκην βοηθείας ἀπὸ τοὺς αἰρετικούς τῆς Δύσεως, οὔτε ἀπὸ τὴν λεγομένην Διπλωματίαν, ἡ ὁποία εἶναι ἀδυναμία καὶ ψεῦδος. Εἶναι ἔργον θεῖον, θεοσύστατον ἱδρυμα καὶ οὐχὶ ἀνθρώπινον κατασκευάσμα. Ἄς παραδειγματισθῶσιν οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἐπισήμου Ἐκκλησίας ἀπὸ τὸ διδασμα τῆς Πολωνικῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον εἰσῆγαγε καὶ αὕτη τὸ Νέον Ἡμερολόγιον, εὑρεθεῖσα ὁμῶς πρὸ τῆς ἀντιδράσεως τοῦ Ὁρθοδόξου λαοῦ ἐπανῆλθε πάλιν εἰς τὸ Πάτριον ἑορτολόγιον καὶ οὐδεὶς ἐκ τούτων ἐθεώρησεν ἐαυτὸν θιγόμενον.»

Κληρὸς καὶ λαὸς ὁδεύει διὰ τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου πρὸς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν.

Εἰς ἄλλην παράγραφον τοῦ λόγου τοῦ ὁμιλῶν πάλιν ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς Ὁρθοδοξίας λέγει τὰ ἑξῆς: «Αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμὶς καπνοῦ εἶναι ἡ Ὁρθοδοξία. Ἡ Ὁρθοδοξία ἡ νικήσα τὸν κόσμον. Ἡ Ὁρθοδοξία ἡ ἐξεληθοῦσα νικήτρια ἀπὸ τὸν βάρβαρον κατακτητὴν. Ἡ Ὁρθοδοξία ἡ νικήσασα τὸν Κομμουνισμόν εἰς τὴν Ρωσίαν. Ἡ Ὁρθοδοξία ἡ νικήσασα τὸν θάνατον. Ἡ περιβεβλημένη τὸν ἥλιον, ἡ ἐστεμμένη με τοὺς 12 ἀστέρας καὶ 7 διαδήματα. Ἀτενίστατε τὴν σημαίαν. Εἶναι ὁ Σταυρὸς, ὁ Θρόνος τοῦ Θεοῦ τῆς ἀγάπης, ἡ ἐσταυρωμένη ἀγάπη. Εἶναι ὁ Θρόνος τοῦ ἀρνίου, ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ Θρόνου κατεκρημνίσθησαν καὶ ἐξηφανίσθησαν ὅλοι οἱ ἐπίγειοι Θρόνοι. Ποῦ εἶναι οἱ Ἀλέξανδροι, οἱ Ναπολέοντες καὶ τόσοι ἄλλοι; Ὁ Σταυρὸς ὅμως, ἐπὶ δισχίλια ἔτη ἐνίκησε καὶ νικᾷ τὸν θάνατον, ἐνίκησε τὸν χρόνον. Καὶ ἡ σημαία του, ἡ σημαία ἡ Ἑλληνικὴ κεκοσμημένη με τὸν Τίμιον Σταυρὸν κυματίζει εἰς τὰς ἐπάλξεις τῆς Ὁρθοδοξίας λάμπουσα καὶ ἀκτινοβόλος καὶ προσκαλοῦσα τοὺς στρατιώτας τῆς διὰ νέας θυσίας.

Κτυπᾶτε ἐχθροί, κτυπᾶτε τὰ τεῖχη. Τὰ τεῖχη δὲν πίπτουν, εἶναι κτισμένα με τὸ αἷμα τοῦ μεγάλου μάρτυρος τοῦ Γολγοθᾶ καὶ με τὸ αἷμα τῶν μυριάδων μαρτύρων, τὸ ὅποιον ἐχύθη ἀφειδῶς κατὰ διαφόρους ἐποχὰς καὶ σήμερον, διὰ νὰ ποτισθῇ τὸ δένδρον τῆς Ὁρθοδοξίας, τὸ ὅποιον μόνον με αἷμα καὶ θυσίας ποτίζεται.

Καὶ ἡμεῖς ἀδελφοί εἴμεθα χριστοφόροι, εἴμεθα συνεχισταὶ τοῦ ἔργου τῶν ἁγίων μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν τῆς πίστεως, εἴμεθα ἐκεῖνοι εἰς τὰς φλέβας τῶν ὁποίων ρέει αἷμα τῶν μαρτύρων τῆς πίστεως. Εἴμεθα οἱ ἀγωνιζόμενοι πρὸς χάριν τῶν μεγάλων τῆς Φυλῆς ἱδανικῶν καὶ ἰδεωδῶν. Διὰ τοῦτο δὲν πτοούμεθα, δὲν δειλιώμεν ἐνώπιον τῶν διωγμῶν. Πρέπει νὰ πα-

ραμείνωμεν ἠνωμένοι με τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν Ὁρθοδοξίαν, ἡ ὁποία εἶναι λαμπροτέρα ὥς διωκομένη ἔνεκεν αὐτοῦ. Ἡνωμένη με τὸν Σταυρὸν καίεται ὁλόκληρος εἰς τὰς φλόγας τοῦ θείου πόνου καὶ τῆς θείας ἀγάπης.

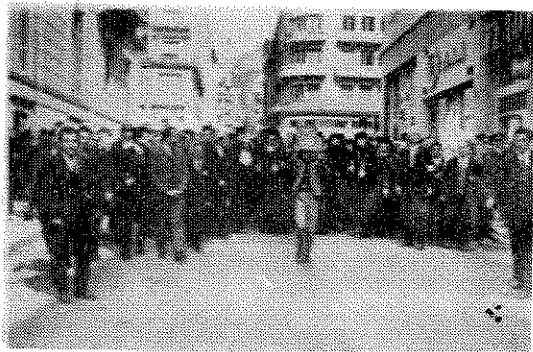
Ἐν κατακλείδι τοῦ λόγου τοῦ δ κ. Σταυρος Καραμητσος, ὅστις ὑπῆρξεν καὶ ἡ ψυχὴ τῆς περιγραφομένης ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων τελετῆς, εἶπεν τὰ ἀκόλουθα:

«Ναί, φιλόστοργος μήτηρ Ὁρθοδοξία, δὲν θὰ σὲ ἀφήσουν τὰ γνήσια τέκνα σου νὰ ἀποθάνῃς κάτωθεν τῆς Στοᾶς τῶν Μασσώνων, τῆς ζούγκλας τῶν χιλιαστῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐχθρῶν σου, ἐγκαταλελειμμένην ὑπὸ τῶν τέκνων σου καὶ τῶν ἀδιαφόρων ἀντιπροσώπων σου. Θὰ σοὺ δώσωμεν ζωὴν καὶ πνοὴν ἀπὸ τὴν ἰδικήν μας. Σὺ μᾶς ἔδωσες τὴν ζωὴν, σὺ μᾶς ἐχάρισες τὴν ψυχὴν, σὺ μᾶς ἐπιφυλάσσεις τὸν Παράδεισον καὶ πρὸς χάριν σου χιλιάκις θὰ θυσιασθῶμεν.

Ζήτω ἡ ἀθάνατος καὶ αἰωνία Ὁρθοδοξία».

Ἀπερίγραπτος συγκίνησις, χαρὰ ἀνεκλάλητος, ἐνθουσιασμός ἀσυγκράτητος, κατέλαβεν τὰ πλήθη, ὅταν ἐν συνεχείᾳ εἶδον ἐπὶ τοῦ βήματος τὸν φλογερὸν ἀγωνιστὴν Ἀρχιμανδρίτην Αὐγουστῖνον Καντιώτην. Ἡ παρουσία τῆς φαεινῆς φυσιογνωμίας του, ὅσον καὶ αἱ ὀλίγαι καὶ χαρακτηριστικαὶ λέξεις, ἃς εἶπεν, μαρτυροῦν διὰ μίαν ἀκόμῃ φοράν, ὅτι ἀγωνίζεται ὑπὲρ τῆς ἀληθείας καὶ συμπαρίσταται εἰς πάντας τοὺς ἀγαπῶντας καὶ ἀγωνιζομένους ὑπὲρ τῶν ὑψίστων ἰδεωδῶν!

«... Ἦλθα, ὅχι νὰ ὁμιλήσω, ἀλλὰ νὰ ἀναπνεύσω κοντὰ σας ὀλίγον ὀξυγόνον τῆς Ὁρθοδοξίας...».

Συνεχίζεται ἡ πορεία διὰ τῆς λεωφόρου πρὸς τὴν Μητροπολιν

Ὅσοιθεν τῆς Μητροπόλεως τὰ πλήθη παρακολουθοῦν τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν πρὸ τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Χρυσοστόμου Σμύρνης

»... Σεῖς εἴσθε τὰ σκληρὰ καρῦδια, τὰ ὁποῖα δὲνμποροῦν νὰ σπάσουν τὰ σάπια δόντια τῶν αἰρετικῶν».

Τοῦ ἀνήκουν θερμὰ συγχαρητήρια!!

Οὐχ ἤττον συνεκλόνησε τὸν λαὸν ἡ ἐμφάνις ἐπὶ τοῦ βήματος νεαροῦ ἐκπροσώπου τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων, ὅστις μὲ μαχητικὸν τόνον καὶ νεανικὸν σφρῖγος ὑπερῆμύνθη τῶν ἰδανικῶν τῆς ἀληθείας, τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τῆς ἀρετῆς καὶ κατεκεραύνωσε διὰ τοῦ λόγου τοῦ τὰς σκοτεινὰς δυνάμεις, αἰτινες ὑπούλως καὶ καταχθονίως δρῶσιν ἐν Ἑλλάδι πρὸς ἐνταφιασμὸν παντὸς ὑψηλοῦ, ωραίου, θείου.

Εἰς τὸ τέλος τῆς λαμπρᾶς καὶ ἐπιβλητικῆς ταύτης τελετῆς ἀνεγνώσθη ψήφισμα, ὁπερ καὶ ἐνεκρίθη ὑπὸ πάντων διὰ βοῆς καὶ ἐψάλη ὡς ἐν κατακλειδί ὑπὸ ὅλου τοῦ λαοῦ τὸ «τῇ Ὑπερμάχῳ», τῆς αἰθούσης μεταβληθείσης πλέον εἰς πραγματικὸν νόον.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς τελετῆς ὁ λαὸς σύσσωμος, προπορευομένων τῶν Ἀρχιερέων, τῶν Ἱερέων, τῶν Μοναζόντων καὶ Μοναζουσῶν ἡσύχως καὶ ἀθορύβως μετέβη διὰ τῶν Λεωφόρων εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναόν, ἐνθα καὶ κατετέθη στέφανος ἐπὶ τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Ἐθνομάρτυρος Χρυσοστόμου Σμύρνης.

Ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων ἐψάλη κατανυκτικὸν τρισάγιον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ Ἐθνομάρτυρος καὶ πάντων τῶν προκεκοιμημένων Πατέρων ἡμῶν τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἡρωϊκῶς πεσόντων.

Ὁ Ἐθνικὸς ὕμνος ἐπεσφράγισε τὴν ὥραίαν καὶ λαμπρὰν ταύτην τελετὴν ὡς καὶ ὀλίγαι λέξεις τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος κ.κ. Αὐξεντίου, ὅστις ἡύχαρίστησε τὰς Ἀστυνομικὰς ἀρχὰς

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην
Σιδηροκάστρου Κέρϊον Βασίλειον

Εἰς Σιδηροκάστρον

Μετ' εὐχαριστήσεως ἔλαβον γνῶσιν τοῦ πρὸς ἡμὲ ἀποσταλέντος μέσω τῆς Βουλῆς ἀντιτύπου τῆς ὑπ' ἀριθ. 51 ἀπὸ 1ης Μαρτίου ἐπιστολῆς σας, ἀπευθυνομένη πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον καὶ τὴν Ἱεραρχίαν τῆς Ἑλλάδος, διὰ τὴν μὴ διώξιν τῶν ἀκολουθούντων τὸ Πάτριον Ἑορτολόγιον.

Ἄς ἐδελπισθῶμεν ὅτι ἡ θεάρεστος αὕτη πρωτοβουλία σας θὰ τύχῃ τῆς ἀποδοχῆς καὶ ἐκ μέρους τῶν συναδέλφων σας Ἀρχιερέων, τῇ προτροπῇ τῶν ὁποίων δαστυχῶς συγχίζονται καὶ σήμερον αἱ προγραφαί, αἱ διώξεις καὶ αἱ σφραγίσεις τῶν Ναῶν Ὁρθοδόξων ἀκόμη καὶ τῶν προσφάτως ἀποσφραγισθέντων τῇ ἐγκρίσει Ἱ.Π. Δικαιοσύνης καὶ μερίμνῃ τῶν ἀρμοδίων Εἰσαγγελέων Ἐφετών καὶ Πρωτοδικῶν τοῦ Κράτους. Εἶναι ἀδιανόητον εἰς τὴν σημερινὴν ἐποχὴν ὅπου εὐκτήριοι οἴκοι πάσης αἰρέσεως καὶ εἰδωλολατρείας ἔχουσι ἀνὰ τὴν Χώραν μας ἀνοικτὰς τὰς Πύλας των, νὰ σφραγίζονται οἱ Ναοὶ τῶν Ἑλλήνων Ὁρθοδόξων, διότι οὗτοι ἐμμένοντες εἰς τὴν ὁρθὴν Πίστιν ἀρνοῦνται νὰ ἀκολουθήσωσι τὴν ὁμολογουμένως καταστάσαν σχηματικὴν καὶ βλάσφημον τοῦ Παναγίου Πνεύματος Ἑκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος.

Βουλευτῆς Ἀττικῆς

Ε. ΤΟΜΑΡΑΣ

Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην
Σιδηροκάστρου κ.κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ

Σιδηροκάστρον

Συγχαίρομεν θερμῶς, θεομύστα διὰ τὴν ἠθικὴν Σας ὑποστήριξιν ἐναντι ἁγίων συναδέλφων Σας καὶ λίαν ὀρθῶς ὁμολογεῖται ὅτι δεόν νὰ καταχθῶν οἱ αἰρετικοὶ οἱ κατακλόντες τὴν Ὁρθόδοξον καὶ Αἰωνίαν Ἑλλάδα ΣΤΟΠ. Ὁρθόδοξία ἡ θάνατος.

Ὁ Πρωτοερεὺς Παλαιοσημολογιτῶν
ΜΙΧΑΗΛ ΝΙΚ. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΣ

διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως, τοὺς Πολιτικούς τοὺς παρευρεθέντας εἰς τὴν τελετὴν καὶ πάντας τοὺς ἐπισήμους.

Εἰς τοὺς ὁργανώσαντας τὴν ἀλησμόνητον ταύτην τελετὴν καὶ εἰς πάντας τοὺς προσενηγκόντας τὰς ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας των πρὸς ἐπιτυχίαν αὐτῆς ἀνήκουν θερμὰ συγχαρητήρια.

Ἐνα τμήμα τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ μας πρὸ τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Χρυσοστόμου Σμύρνης

Ἡ ἀστυνομία κατ' ἀρχὰς ἀντέδρασεν μὴ ἐπιτρέψασα τὴν πορείαν

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α

Συνέχεια από την 7 σελίδα

“Ας ενώθωμεν ἅπαντες εἰς ἓναν Πανελλήνιον συναγερμὸν ἀμύνης καὶ ἀγωνιζόμενοι ὑπὸ τὸν Σταυρὸν τοῦ συναθλάσαντος τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος, ἅς ἀντιμετωπῶμεν καὶ τοὺς δεδηλωμένους ἐχθροὺς τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀλλὰ καὶ τοὺς συνωμώτας τῆς Πίστεως.

Κατὰ τὴν ἱερὰν αὐτὴν στιγμήν τοῦ μαχητικοῦ ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας προσκλητηρίου, ἡ σκέψις ὅλων ἡμῶν ἅς περουγίσῃ εὐγνωμόνως πρὸς τοὺς ὁμολογητὰς τῆς Ὁρθοδοξίας, κληρικὸς καὶ λαϊκός, ἰδιαιτέρως δὲ πρὸς τοὺς ἀειμνήστους καὶ μακαριστοὺς Ἀρχιερεῖς ἡμῶν.

Πρὶν δὲ ἡ χαλᾶσω τὰ ἱστία τοῦ λόγου καὶ προσορμισθῶ εἰς τὸν λιμένα τῆς σιωπῆς εὐχομαι, ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς, ὑπὲρ ἀποκαταστάσεως τῆς υγείας τοῦ ἐκλεκτοῦ ἡμῶν ἀδελφοῦ Μαγνησίας Χρυσσοστόμου, οὕτινος ἡ ἀπουσία εἶναι αἰσθητή. Εὐχαριστῶ δὲ τὰς ἀρχὰς τῆς Πατρίδος ἡμῶν, γλυκυτάτης Ἑλλάδος, διὰ τὴν αἰδέα αὐτῆς παρούσης συγκεντρώσεως, ὡς καὶ τοὺς τιμήσαντες διὰ τῆς παρουσίας των τὴν συγκέντρωσιν αὐτὴν, ἐπευλογῶ δὲ ἅπαντας ὕμῃς, ἐκλεκτὰ ἐν Κυρίῳ τέκνα, διότι ἄφέντες τὰ πάντα προστρέξατε εἰς τὸ μαχητικὸν προσκλητήριον τῆς Ὁρθοδοξίας.

Εἰς τὰ μέλη δὲ τῆς Ὁργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς παρούσης συγκεντρώσεως ἐκφράζω τὴν εὐαρέσκειαν τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου καὶ κατέρχομαι τοῦ Βήματος τούτου μὲ τὴν ἀγωνιστικὴν διακήρυξιν :

ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ

Εἰς τὰ Γραφεῖα μας εὐρίσκονται ἀρκετοὶ ἡμερολόγια τῆς τρέπης μόνον, καὶ πρέπει νὰ καταναλωθῶν, ἵνα μὴ ἐπιβαρυνθῇ ὁ ἱεὺς ἡμῶν ἀγών.

Φροντίσατε πάντες διὰ τὴν διάδοσιν αὐτῶν.

(Ἐκ τῶν Γραφείων τῆς Ἱ. Συνόδου).

Οἱ ἀκαμπτοὶ φρουροὶ τῆς Ὁρθοδοξίας μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀγίου Σαλαμῖνος κ.κ. Γερωντίου διὰ πρώτην φοράν ἠξιώθησαν νὰ ἴδουν Χοροστατοῦντα Ἀρχιερεῖς.

“Ἀπαντες οἱ προσελθόντες κατόπιν προσκλήσεως τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, εἰς τὴν συγκέντρωσιν τῆς Ὁρθοδοξίας ἐν τῷ Θεάτρῳ «ΑΚΡΟΠΟΛ» σήμερον τὴν 19ην Μαρτίου 1967, ἀφοῦ ἠκούσαμεν τοὺς ὁμιλητὰς αποφασίζομεν τὰ κάτωθι :

1) Διαδηλοῦμεν τὴν μέχρι θανάτου ἀφοσίωσιν ἡμῶν πρὸς τὴν Ὁρθοδοξίαν, χωρὶς τὴν ὁποίαν δὲν νοεῖται Ἑλληνικὸν Ἔθνος.

2) Καταδικάζομεν πᾶσαν παρέκκλησιν ἐκ τῆς Ὁρθοδοξίας, ὡς καὶ τὴν ἐπιχειρουμένην ὑποταγὴν αὐτῆς εἰς τὸν Παπισμὸν καὶ διακηρύσσομεν, ὅτι ἐπ’ οὐδενὶ λόγῳ ὁ Ὁρθόδοξος Ἑλληνικὸς λαὸς θὰ ἐπιτρέψῃ ἀναθίωσιν τῆς αἰσχρᾶς προδοσίας τῆς Φεράρας.

3) Διαμαρτυροῦμεθα ἐντόνως, διότι δυνάμεις ξέναι πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, εἰσάγονται δικακτικὰ μέτρα κατὰ τὸν Παλαισημερολογιτῶν, οἵτινες ἀποτελοῦν τὴν ἡρωικὴν Φάλαγγα καὶ τοὺς ἀδιστάκτους προμάχους καὶ παντὸς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ξενισμοῦ. Πᾶσαν ἀπόπειραν διωγμοῦ τὴν χαρακτηροῦμεν ὡς στίγμα καὶ ἀντιχριστιανικὴν μαρίαν.

4) Ἀπαιτοῦμεν ἀπὸ τοὺς Πολιτικούς τῆς Πατρίδος ἡμῶν νὰ παύσουν διολιθοδρομοῦντες, καὶ νὰ ἀποδοκιμάσουν μετ’ εὐθερείας ἀνδρομῶν τὴν ὑπ’ αὐτῶν 17882 τῆς 11.2.67 ἐπαίσχυντον Δ)γὴν τοῦ Ἱ. Δικαιοσύνης, νὰ ἀξιόσουν δὲ τὴν νομικὴν προστασίαν τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος.

5) Διακηρύσσομεν, ὅτι ἐν περιπτώσει σιωπῆς ἡ καὶ προχείρου λύσεως πρὸς ἐντεπωσιασμὸν καὶ παραπλάνησιν ἡ καὶ ἐκμετάλλευσιν δι’ εὐτελεῖς κομματικοὺς σκοποὺς, θὰ καταγγελλομεν ὡς ἀπόπειραν στραγγαλισμοῦ τῆς συνειδήσεως εἰς τὴν Κοινὴν Γνώμην καὶ τὸ ἐξωτερικὸν καὶ θὰ σκεφθόμεν ἐὰν πρέπει νὰ συμμετάσχωμεν εἰς ἐκλογάς.

6) Ἀπευθύνομεν θερμὸν ἀδελφικὸν χαιρετισμὸν ἀγῶνος πρὸς τὰς διαφόρους ἐκκλησιαστικὰς Ὁργανώσεις, τὰς ἀγωνιζόμενας διὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν, πρὸς τὰ Παραρτήματα τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος καὶ πρὸς ἅπαντα τὸν Ὁρθόδοξον Ἑλληνικὸν Λαὸν καὶ καλοῦμεν ἅπαντας εἰς συναγερμὸν Ἀγῶνος καὶ ἐτοιμότητα μάχης, πρὸς ἄμυναν καὶ ἐπεράσασιν τῆς Ὁρθοδοξίας ἡμῶν Πίστεως καὶ τῶν Παράδοξων.

Ἐξουσιοδοτοῦμεν τὴν Ὁργανωτικὴν Ἐπιτροπὴν, ὅπως ἐπιδώσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Αὐτοκεφάλου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, τὴν Κυβέρνησιν, τοὺς Ἀρχηγούς των Κομμάτων, τὰς ἐπιστημονικὰς θεολογικὰς καὶ ἐπαγγελματικὰς Ὁργανώσεις, δημοσιεύσῃ δὲ τὸ περιεχόμενόν του εἰς δύο τουλάχιστον Ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας.

Ἐνεγκρίθη διὰ βoῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19ην Μαρτίου 1967

**Η ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ**

Ἀπὸ τὴν πανήγυριν τοῦ Ἀγ. Χαράλαμπος Τήνου διακρίνονται οἱ φλογεροὶ ἀγωνιστὰς τῆς Ὁρθοδοξίας. Πανηγυρίζοντες μετὰ τοῦ ἐκτάκτως ἀποσταλέντος Ἀρχιμανδρίτου Μεραρχίου Καλοσκάμη.

ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΪΚΟΥ ΤΥΠΟΥ ΔΙΑ ΤΟΝ ΕΟΡΤΑΣΜΟΝ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

— «Στίγμα καὶ ἀντιχριστιανικὴ μανία», ποὺ ὀφείλεται σὲ ξένες πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν δυνάμεις, χαρακτηρίζουν οἱ παλαιοημερολογίται (τῆς Ἐκκλησίας τῶν ΓΟΧ) τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς λειτουργίας τῶν ναῶν τους. Σχετικὸ ψήφισμα ἐπέδωσαν χθὲς στὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, στὴν κυβέρνησι καὶ στοὺς ἀρχηγούς τῶν κομμάτων, μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας. Στὸ ψήφισμα ὑπογραμμίζεται, ἐξ ἄλλου, ὅτι εἶναι καταδικαστέα καὶ «πᾶσα παρέκκλισις ἐκ τῆς Ὁρθοδοξίας», δὲν θὰ ἐπιτραπῇ δὲ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἢ ἀναβίωσις τῆς ἱστορικῆς «αἰσχρᾶς προδοσίας» τῆς Φεράρας.

Μεσημβρινή, 21.3.67

— Οἱ Παλαιοημερολογίται ἐξέδωκαν ψήφισμα, κατὰ τὴν προχθεσινὴν συγκέντρωσιν τῶν εἰς τὸ θέατρον «Ἀκροπόλ», εἰς τὸ ὁποῖον τονίζουν, ὅτι θὰ ἀπόσχουν τῶν ἐκλογῶν, ἐὰν δὲν ἀρθοῦν τὰ κατὰ τῆς Ἐκκλησίας τῶν μέτρα.

Ἐπίσης, δὲν παραλείπουν νὰ τονίσουν, ὅτι ἐπιχειρεῖται ὑποταγὴ τῆς Ὁρθοδοξίας εἰς τὸν Παπισμὸν καὶ ζητοῦν ἀπὸ τὰς ἐκκλησιαστικὰς Ὁργανώσεις νὰ τοὺς ἐνισχύσουν εἰς τὸν ἀγῶνά των.

Θερμὸν χαιρετισμὸν ἀπηύθυνε κατὰ τὴν ἐν λόγω συγκέντρωσιν καὶ ὁ ἱεροκήρυξ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν Ἀγίουστίνος Καντιώτης, ὁ ὁποῖος, παρὰ τὴν ἰδιότητά του εἰς τὴν ἐπίσημον Ἐκκλησίαν, συνεργάζεται στενῶς μετὰ τῶν Παλαιοημερολογιτῶν ἀπὸ μακροῦ, μὲ τὴν ἔγκρισιν ἀσφαλῶς τῆς προισταμένης του Ἀρχῆς.

Ἐθνος 21.3.67

— Οἱ Παλαιοημερολογίται ἐπραγματοποίησαν χθὲς ὀγκώδη συγκέντρωσιν εἰς τὸ θέατρον «Ἀκροπόλ» ὅπου προσήλθον διὰ νὰ πανηγυρίσουν τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας.

Οἱ ὁμιληταὶ ὑπερημύνθησαν τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου καὶ ὑπεστήριξαν ὅτι οἱ Παλαιοημερολογίται τηροῦν ἀπαρασάλευτα τοὺς ἱερούς κανόνες.

Τὰ συνθήματα τῶν συγκεντρωθέντων ἦσαν γραμμένα στὰ πλακάτ. Τὰ κυριώτερα ἐξ αὐτῶν ἦσαν: «Ζήτω ἡ Ὁρθοδοξία», «Νὰ ἐπαναφερθῇ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον», «Ἱεράρχαι ἐνώσατε τὴν Ἐκκλησίαν», «Δώσατε ἐλευθερίαν θρησκευτικῆς συνειδήσεως», «Πατριάρχαι ἔχι εἰς τὴν Ῥώμην» κλπ.

Οἱ ὁμιληταὶ κατεφέρθησαν κατὰ τῆς τακτικῆς τοῦ Πατριαρχείου, ἐναντὶ τοῦ Παπισμοῦ καὶ ἐτόνισαν ὅτι ἡ Ἑλλὰς στερεῖται ἀπὸ ἐμπνευσμένους πολιτικούς ἀνδρας, οἱ ὁποῖοι θὰ ἠδύναντο νὰ σώσουν τὸν τόπον ἀπὸ τὴν ἀχαλίνωτον δραστηριότητα τῶν αἱρέσεων.

Εἰς τὴν συγκέντρωσιν προσήλθε καὶ ὁ ἀρχιεπίσκοπος Καντιώτης, ὅστις ἀπηύθυνεν ἄπλοῦν χαιρετισμὸν.

Ἡ παρουσία μου, εἶπεν, εἰς τὴν παροῦσαν συγκέντρωσιν, ἴσως ἀποτελέσῃ αἰτίαν νέας διώξεως

μου, διότι ἐκ τῶν 8.000 κληρικῶν τῆς Ἑλλάδος εἶμαι ὁ μόνος ποὺ προσήλθα.

Ἐκ μέρους τῶν Παλαιοημερολογιτῶν ὠμίλησεν ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῶν κ. Αὐξέντιος καὶ ὁ μοναχὸς κ. Μάρκος Χανιώτης.

Μετὰ τὸ πέρας τῶν ὁμιλιῶν καὶ τῶν ψαλμωδῶν οἱ Παλαιοημερολογίται, προηγουμένων τῶν ἱεραρχῶν καὶ κληρικῶν τῶν, κατηυθύνθησαν εἰς τὴν Μητρόπολιν καὶ κατέθεσαν στέφανον εἰς τὸ μνημεῖον τοῦ Μητροπολίτου Σμύρνης Χρυσοστόμου. Ἐκεῖ ἀφοῦ ἔψαλλαν τὸ «Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ» κλπ. διελύθησαν ἡσυχῶς.

Ἀθηναϊκὴ 20.3.67

— Τὰ μέλη τῆς «Κοινότητος τῶν Γνησίων Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν»—δηλαδή οἱ παλαιοημερολογίται—ἐώρτασαν προχθὲς τὸ πρωῒ, μὲ μεγάλη συγκέντρωσι στὸ θέατρο «Ἀκροπόλ», τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας. Ὁ εορτασμός συνέπεσε ἐφέτος μὲ τὴν 43ῃ ἐπέτειο (20 Μαρτίου 1924) ἀπὸ τῆς καθιερώσεως μὲ νόμον στὴν Ἑλλάδα τοῦ νέου ἡμερολογίου—τοῦ Γρηγοριανοῦ—σὲ ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιοῦ—τοῦ Ἰουλιανοῦ—τὸ ὁποῖο καὶ μόνο (μὲ τὴν δεκατριήμερη διαφορά του ἀπὸ τὸ ἄλλο) ἀναγνωρίζουν καὶ σήμερα οἱ 50.000 περίπου παλαιοημερολογίτες ποὺ ὑπάρχουν σὲ ὅλη τὴν Ἀθήνα.

Ἡ προχθεσινὴ συγκέντρωσι τῶν παλαιοημερολογιτῶν διακρινόταν γιὰ τὴν ζωηρότητά της. Οἱ συγκεντρωθέντες εἶχαν μαζί τους τεράστια πλακάτ ποὺ ἔγραφαν: «Τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον νὰ ἐπαναφερθῇ», «Ἱεράρχαι, ἐνώσατε τὴν Ἐκκλησίαν», «Ζήτω ἡ Ὁρθοδοξία», «Ὁχι στὴν Ῥώμην, Πατριάρχα» καὶ ἄλλα.

Μεταξὺ τῶν συγκεντρωθέντων ἦταν καὶ ὁ ἀρχιεπίσκοπος Καντιώτης. Εἶπε: «Εἶμαι ὁ μόνος ποὺ προσέρχεται στὴν συγκέντρωσι ἀπὸ τοὺς 8.000 κληρικούς. Αὐτὸ μπορεῖ νὰ ἀποτελέσῃ αἰτία μιᾶς νέας διώξεώς μου».

Μετὰ τὶς ὁμιλίας καὶ τὶς ψαλμωδίας τους, οἱ παλαιοημερολογίτες—μὲ ἐπικεφαλῆς τοὺς κληρικούς τους—ὠργάνωσαν πορεία πρὸς τὴν Μητρόπολιν, ὅπου κατέθεσαν στέφανον στὸ μνημεῖον τοῦ μητροπολίτου Σμύρνης Χρυσοστόμου, ἀφοῦ προηγουμένως ἔψαλλον πολλὰς φορές τὸ «τῇ Ὑπερμάχῳ».

Μετὰ τὴν κατάργησι τοῦ Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου, τὴν 20ῇ Μαρτίου 1924, οἱ παλαιοημερολογίτες εἶχαν φανατισθῇ, εἶχαν διακόψει κάθε σχέσι μὲ τὴν ἐπίσημην Ἐκκλησίαν καὶ ἐσύχναζαν σὲ δικές τους ἐκκλησίες ποὺ ἱεουργοῦσαν δικαίους ἱερεῖς. Σήμερα, οἱ παλαιοημερολογίτες συνεχίζουν νὰ ἔχουν δικήν τους ἱεραρχία, δικές τους ἐκκλησίες καὶ μοναστήρια—ποὺ μερικὰ εὐρίσκονται καὶ στὴν Ἀττικὴ—τελοῦν δικές τους λειτουργίες, ἔχουν ὁργανώσει διάφορες φιλανθρωπικὰς καὶ ἀλληλοβοηθητικὰς ἀδελφότητες καὶ ἐκδίδουν καὶ δικήν τους ἐφημερίδα.

Οἱ παλαιοημερολογίτες εἶχαν διωχθῇ παλαιότερα καὶ οἱ ἐκκλησίες τους σφραγίστηκαν. Διεμαρτυρήθησαν τότε συστηματικὰ καὶ ἀκόμη διαμαρτυ-

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ἀθήναι, 17)30 Μαρτίου 1967

Π ρ ό ς :

Τὰς Α.Α.Μ.Μ. τοὺς Βασιλεῖς τῆς Ἑλλάδος,

Κ Ω Ν Σ Τ Α Ν Τ Ι Ν Ο Ν

καὶ Α Ν Ν Α - Μ Α Ρ Ι Α Ν.

Ἐπὶ τῇ σημερινῇ ἑορτῇ τῆς Α.Τ. Διαδόχου Ἱμῶν Α Λ Ε Ξ Ι Α Σ εὐχόμεθα ὁλοφύχως ὑγείαν, χαρὰν καὶ μακροήμερον ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν.

Διὰ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος

Ὁ Πρόεδρος :

Ἀρχιεπίσκοπος Α Τ Ξ Ε Ν Τ Ι Ο Σ

Ἐξοχώτατον Πρωθυπουργὸν κ.κ. Παναγιώτην Κανελλόπουλον,

Ἀξιότιμον Ἱπουργὸν Παιδείας καὶ Θεοσευμάτων κ. Γρηγ. Κασσιμάτην,

Ἀξιότιμον Ἱπουργὸν Δικαιοσύνης κ. Κων(τ)ίνον Τσάτσον.

«Σ υ γ χ α ῖ ρ ο μ ε ν θ ε ρ μ ῶ ς ἐ π ῖ ἀ ν α λ ή ψ ε ῖ ὑ ψ ῖ σ τ ω ν κ α θ η γ ῶ ν τ ω ν Κ υ β ε ρ ν ή σ ε ω ς. Ἡ μ ῆ τ ε ρ ο ς λ α ὸ ς εὐ ρ ι σ κ ῶ μ ε ν ο ς ἔ ν ἐ π ι φ υ λ α κ ῇ ἀ ν α μ ῆ ν ε ῖ ἄ μ ε σ ο ν ἀ ν ά λ η σ ι ν τ ῆ ς ὑ π' ἀ ρ ι θ. 17882)11.2.67 Ἐγκυκλίον, Διαταγῆς Ἱ π ο υ ρ γ ε ῖ ο ν Δ ι κ α ι ο σ ύ ν η ς.

Διὰ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος,

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Α Τ Ξ Ε Ν Τ Ι Ο Σ.

ρονται γιὰ τὴν ἀμφισβητούμενη ὁκίμα νομιμότητά τους καὶ τὴν ἀσταθῆ θέσιν τους ἀπέναντι στὴν Πολιτεία. Ἀλλὰ φαίνεται πὼς δὲν «τὸ βάζουν κάτω» εὐκολὰ καὶ εἶναι ἀποφασισμένοι καὶ σήμερα νὰ συνεχίσουν τὴν δραστηριότητά τους μέχρι νὰ δικαιωθοῦν τὰ αἰτήματά τους, πιστεύοντες ὅτι οἱ ἀντιλήψεις τους παραμένουν πάντα «γνησίως ὀρθόδοξες χριστιανικές».

«Ἐλευθερία» 21.3.67

— Ἀνω τῶν 8.000 παλαιοημερολογιτῶν ἐπραγματοποίησαν χθὲς συγκέντρωσιν εἰς τὸ «Ἀκροπόλ». Κατ' αὐτὴν ἀνεπτύχθη τὸ θέμα τῆς Ὁρθοδοξίας ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν ἀνάγκην τῆς νομικῆς καὶ κοινωνικῆς κατοχυρώσεως τοῦ παλαιοημερολογητικοῦ κινήματος. Ὁμιλήσαν ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῶν παλαιοημερολογιτῶν κ. Αὐξέντιος, ὁ μοναχὸς Μάρκος Χανιώτης, ὁ θεολόγος Στ. Καραμήτσος καὶ ὁ ἀρχιμ. Αὐγουστίνος Καντιώτης. Οἱ συγκεντρωθέντες μετέβησαν ἐν συνεχείᾳ, εἰς τὴν πλατεῖαν Μητροπόλεως καὶ ἐστεφάνωσαν τὸν ἀνδριάντα τοῦ Χρυσοστόμου Σμύρνης.

Ἡ Βραδυνή 20 3.67

ΠΕΝΘΗ

Τὴν 15ην Φεβρ. ἐ.ε. ἀπῆλθε πρὸς Κύριον κατόπιν ἀσθενείας ὁ αἰδεο. Γεώργιος Πατσάλας, πρῶην ἀξιωματικὸς τοῦ στρατοῦ καὶ ἀγαν ζηλωτὴς αγωνιστὴς τῆς Ὁρθοδοξίας.

Εὐχόμεθα ὅπως ὁ Ἀρχηγὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν, αὐτὸν μὲν ἀναπαύσῃ ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται, τὴν ἀπορφανισθεῖσαν δὲ οἰκογένειάν του ἐνισχύσῃ καὶ παρηγορήσῃ.

ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΤΑΙ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21.3.1967

Π ρ ό ς :

Τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ.

Ἀ θ ή ν α ς

Ἄγιε Πρόεδρε,

Ἐμποδισθεὶς λόγῳ ἀσθενείας τὴν ὑστάτην στιγμὴν νὰ ἀνταποκριθῶ εἰς τὴν Σεβαστὴν Ἱμῶν πρόσκλησιν, διὰ τὴν συγκέντρωσιν τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀποστέλλω Ἱμῖν τὴν χαίρειστίον προσηφηνίσιν μου καὶ Σᾶς συγχαίρω διὰ τὸν θόρυβον.

Πολυσέβαστοι Πατέρες

Ἐκλεκτοὶ Ἀδελφοὶ

Τὴν πανηγυρικὴν αὐτὴν συγκέντρωσιν ἐκτιμῶ ἰδιαίτερος καὶ πιστεύω εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ κινήματός Σας.

Ἡ ἐξέλιξις τῶν πραγμάτων, ἀπὸ τοῦ 1924 μέχρι σήμερον καὶ ἡ ἀδίστακτος τακτικὴ μερικῶν ἀνωτάτων ἀξιωματῶν τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας, ὅπως παραδῶσωσιν, δεσμίαν τὴν Ὁρθοδοξίαν εἰς τὸν Παπισμὸν, ἐπὶ τὸ πρόσχημα τῆς τῶν πάντων Ἐνώσεως, ἐδικαίωσε τὴν ἀντίστασιν τῶν παλαιοημερολογιτῶν καὶ ἀπέδειξεν, ὅτι οἱ δύο κληρικοὶ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος Παπαδόπουλος καὶ Μελέτιος Μεταξάκης διέπραξαν κατὰ τῆς ἐνόητος τῆς Ὁρθοδοξίας ἔγκλημα, μὴ ἀποκλεισμένης οὐδόλως καὶ σκοπῆμον ἐνεργείας χάριν εὐχερεστεράς προσεγγίσεως πρὸς τὸν Παπισμὸν.

Ἐκεῖνοι δὲ οἱ ὅποιοι διηρθάνθησαν τοὺς ὑπόπτους σκοπούς, κατήγγειλαν τὰς ἐνόχους προθέσεις καὶ ἐνεσάρκωσαν τὸ πνεῦμα τῆς ἀντιστάσεως ὑπῆρξαν οἱ Παλαιοημερολογίται.

Ἐπὶ τὴν ἡμῶν αὐτὴν εἶναι ἀξιοὶ εὐγνωμοσύνης, διότι ἡ ἀντίστασις τῶν ὑπῆρξεν ἀφυστικὸς παράγων. Συνέχισαν τὴν νάντίστασιν τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἀπέδειξαν, ὅτι τὸ συντηρητικὸν πνεῦμα, τῆς ἐποχῆς τοῦ Μάρκου τοῦ Ἐδγενικοῦ οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐξέλιπε.

Τὸ ὑπ' ἐμὲ Ἰδρυμα τῶν «Τριῶν Ἱεραρχῶν» ἐξεδήλωσε ἐμπρόσθεν τὴν ἐκτίμησιν τοῦ πρὸς τοὺς ἐκλεκτοὺς ἀδελφοὺς καὶ πολλάκις τὸ περιοδικὸν συνηγόρησεν ὑπὲρ αὐτῶν. Ὡς ἐκπρόσωπος τῶν «Τριῶν Ἱεραρχῶν» καταδικάζω πᾶσαν σκέψιν διωγμοῦ ἐναντίον των, ἡ φαντασία αὐτῇ συγκέντρωσις μὲ τὴν μαχητικὴν παλμὸν καὶ τὴν αγωνιστικὴν πνοὴν κάμνει ὅλους ἡμᾶς νὰ ἀντιληφθῶμεν, ὅτι μόνον ἡ ἐπαγρύπνησις καὶ ὁ ἀγὼν θὰ διασώσῃν ὅσα οἱ δαίμονες τῆς ἐποχῆς ἡμῶν ἐπιζητοῦν νὰ ἐξαφανίσουν.

Θὰ πρέπει ὅλοι νὰ συγχροτήσωμεν μέτωπον ἀμύνης. Ἐὰν δέ, παρ' ἐλπίδα, ἰσχύσῃν αἱ δυνάμεις τοῦ σκότους καὶ καταστήσῃν προδλημματικὴν ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας τὴν παραμονὴν μας πλησίον τῆς νῦν Ἱεραρχίας, τότε θὰ ζητήσωμεν Ἐκκλησιαστικὴν Στέγην ἐπὶ τὴν εὐλογημένην Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ. τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία μὲ θάρρος καὶ μαχητικότητα συνεχίζει τὴν παράδοσιν τοῦ Μάρκου Εὐγενικοῦ καὶ ὅλων τῶν προάρχων τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἀνδρίζεσθε λοιπὸν καὶ κραταίωσθε ἐν Κυρίῳ, ἐκλεκτοὶ ἀδελφοί, τέκνα τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ.

Μὲ τὴν διαβεβαίωσιν τῆς συμπαράστάσεως διατελοῦμεν μετὰ σεβασμοῦ.

ΠΑΝ. ΒΑΡΤΗΟΜΠΙΩΤΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦνται, ὅτι πᾶσα ἀποστολὴ χρημάτων εἴτε διὰ ὀφειλὴν συνδρομῶν ἐφημερίδος ἢ διαφόρων ἄλλας εἰσφορὰς πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος δέον ν' ἀπευθύνεται, διὰ Ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν ΜΟΝΟΝ, πρὸς τὸν Ταμίαν Ἀρχιμ. ΜΕΡΚΟΥΡΙΟΝ ΚΑΛΟΣΚΑΜΗΝ, ὁδὸς Κάνιγγος 32 — Ἀθῆναι 147.

(Ἐκ τῶν Γραφείων τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ.)